

Моје колеге су рекле мање-више све што је битно. Ја бих само скренуо пажњу на један детаљ – а вероватно сте то и сами уочили – да смо овде имали једну ситуацију и атмосферу која не наликује оним уобичајеним политичким, страначким, или коалиционим објавама, удруживањима, прогласима и прокламацијама, где све пршти од крупних речи и великих обећања. Напротив. Овде сте чули много скромних, искрених и самокритичких речи и ставова. И ја мислим да је то добро. То су дилеме које свако од нас има и које, на крају крајева, имају и грађани који нас гледају и који треба да нам дају подршку, ако ту подршку будемо заслужили.

Оно што је веома важно у овом пројекту „Удружене опозиције Србије“, а ја му приступам у најбољој вољи и намери, јесте да ово није удружење једномишљеника – што сте чак и сада, на овој конференцији могли видети. Ово је скуп људи који су свесни тешкоће ситуације у којој се као земља и душтво налазимо, и желе да учине свешто могу да ту ситуацију промене, или да допринесу промени на боље.

Ово није друштво које се скупило па расподелило неке имагинарне мандате, квоте

и остало. Ово је скуп који се и пре него што је формиран већ „препоручио“ као мета, односно добио салве критика и напада са разних страна. А можда је и то, ако погледате каталог оних најгласнијих критика и критичара, између осталог, доказ да смо на добром путу.

Разликујемо се доста. Али, на крају крајева, ако се боримо за демократизацију друштва (а боримо се и залажемо), онда ћемо морати да и унутар себе вежбамо те исте принципе равноправности, договора, дијалога, а што, као што знамо, није увек лако.

Не да нам је потребно ово удруживање и ова „Удružена опозиција Србије“, него је потребно да тај савез буде још шири. Да не буде ексклузиван, да не буде неки затворен клуб за који требају неке специјалне улазнице и чланске карте

Приступио сам овоме, јер сам у претходне четири године, надам се, као појединац показао и учинио највише што може појединац да учини унутар те парламентарне борбе и арене. Верујем да је то оставило извесног трага, али сам свестан слабости и ограничености како мојих, личних, индивидуалних, тако и наших колективних и групних снага. И зато, не да нам је потребно ово удруживање и ова „Удružена опозиција Србије“, него је потребно да тај савез буде још шири. Да не буде ексклузиван, да не буде неки затворен клуб за који требају неке специјалне улазнице и чланске карте. Као што рекох, не деле се никакве привилегије, већ се пре свега стављамо на стуб и представљамо као мета за најтеже нападе са свих могућих страна.

Разумем сваку скепсу и критику. Али, као прво, само удружени можемо против овог зла. Као друго, радимо са оним што имамо, треба га јачати и ширити. Треће, неће нам никакав месија пасти са неба. Четврто, кад погледате ко ће све ово да пљује, мора бити да онда и није сасвим лоше

— Ђорђе Вукадиновић (@djordjenspm) [August 10, 2020](#)

У тој неравноправној борби имамо само пар савезника, јако важних савезника, и на њих ћемо се ослањати. То су, пре свега, Устав Републике Србије, то је истина, то је савест, то је стална склоност ка преиспитивању, то је спремност на жртву и свест о томе да неће бити лако и да слобода неће доћи сама од себе, нити праведније друштво у Србији.

Тој борби ћемо допринети појединачно и колективно, надам се, уз помоћ свих вас, као и свих оних који нас гледају.

Хвала.

(НСПМ)

Видети још: [Формирана "Удружена опозиција Србије", циљ - смена режима и изградња слободног друштва](#)